॥ अथ षोडशोऽध्यायः ॥

सूत उवाच ॥

ततः परीक्षिद्द्विजवर्यशिक्षया महीं महाभागवतः शशास ह ।
यथा हि सूत्यामभिजातकोविदाः समादिशन् विप्र महद्गुणास्तथा ॥ १ ॥

स उत्तरस्य तनयामुपयेम इरावतीं ।
जनमेजयादींश्चतुरस्तस्यामुत्पादयत् सुतान् ॥ २ ॥
आजहाराश्वमेधांस्त्रीन् गङ्गायां भूरिदक्षिणान् ।
शारद्वतं गुरुं कृत्वा देवा यत्राक्षिगोचराः ॥ ३ ॥
निजग्राहौजसा वीरः कलिं दिग्विजये क्वचित् ।
नृपलिङ्गधरं शूद्रं घ्नन्तं गोमिथुनं पदा ॥ ४ ॥

शौनक उवाच ॥

कस्य हेतोर्निजग्राह कलिं दिग्विजये नृपः ।
नृदेवचिह्नधृक् शूद्रः को ऽसौ गां यः पदाहनत् ॥ ५ ॥
तत् कथ्यतां महाभाग यदि कृष्णकथाश्रयं ।
अथ वास्य पदाम्भोजमकरन्दलिहां सतां ।
किमन्यैरसदालापैरायुषो यदसद्व्ययः ॥ ६ ॥
क्षुद्रायुषां नृणामङ्ग मर्त्यानामृतमिच्छतां ।
इहोपहूतो भगवान् मृत्युः शामित्रकर्मणि ॥ ७ ॥